

ad peccatum, quod Deo displicet admodum, quod odio ha-
bet, & severissimè punit. Denique quicquid dicant Adver-
sarij, quicquid calumnientur, necessariò tamen nobis fateri
debent, Deum non modò videre peccati productionem, sed
& novos progressus, quos quotidie facit; imperij hujus lon-
gè latèque patentis amplitudinem, omnesque ejus trium-
phos; quamvis reapse hoc ipsi tamen nullum dolorem creet:
Sed contrà, cum permissio, quam illi hosti suæ gloriæ, omnes
suos progressus facienti, concedit, certissimè venerandæ
ipsius sapientiæ congruat. Illi enim hosti suæ gloriæ hanc
permissionem concedit, non voluntate quidem *ivæçisias*,
quæ à Theologis refertur ad voluntatem Præcepti, quæ &
Approbationis & Complacentiæ dicitur: Sed voluntate
evd'oni as, seu beneplaciti, quæ respondet voluntati De-
creti, quæ & voluntatis Arcanæ nomine venit; adeòque
non est voluntas approbans, multominùs præcipiens, tan-
quam rem gratam sibi, & in qua sibi complaceat: Sed po-
tentissimè ita decernens; sapientissimè ita ordinans; & san-
ctissimè ita dirigens ad manifestationem suæ gloriæ, gloriæ
videlicet ipsius justitiæ, quâ punit; misericordiæ, quâ igno-
scit; & sapientiæ, quâ mala in bonum vertit. In hac thesi
appendicis locò apprimè distingui quoque debet id, quod
Deus suâ providentiâ permittit, permissione videlicet de-
cretivâ, seu voluntatis arcanæ, ab eo, quod homines in mari
navigantes, & in periculo naufragij versantes sæpè permit-
tunt, permissione quâdam coactionis. Si enim merces, &
pretiosissima, quæ in navi habent, in pelagus projici, & flu-
ctibus mandari permittunt, id fieri ideò permittunt, quia,
idoneis mediis se destitutos videntes, quibus à majori da-
mno se tueri possint, id minus malum permittere aliquò
modò coacti sunt, ut majus malum vitent. Probè obser-
vandum hîc, dico aliquò modò coacti sunt, non omnimodè
& absolutè, quia id permittunt ex metu instantis naufragij
coacti, liberè tamen ex desiderio vitam conservandi, atque
è naufragio liberandi. Ideòque est illa coactio, non *coactio*
proprie ita dicta, & absoluta, quâ vis infertur libero Arbitrio, vel,
quæ vim infert membris contranitente voluntate: Sed *im-*
propria & secundum quid, quæ cum libertate conspirat, & ne-
cessitatem tantùm infert conditionatam, non verò absolu-
tam: Illa vi cogit; Hæc lenissimè svadet: Illa voluntati,
quæ cogi nequit, absolutè & omni ex parte est contraria;
Hæc verò voluntati non absolutè repugnat, quia libertatem
non